

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejeman velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) vsprejema upravništvo in ekspedietja v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semečinskih ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 298.

V Ljubljani, v ponedeljek 31. decembra 1894.

Letnik XXII.

Vabilo na naročbo.

S 1. januarjem pričanja se nova naročba, na katero uljudno vabimo p. n. občinstvo.

„SLOVENEČ“

velja za ljubljanske naročnike v administraciji:

Vse leto 12 gld. | Četrt leta 3 gld.
Pol leta 6 „ | Jeden mesec 1 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec.

Po pošti velja predplačan:

Vse leto 15 gld. | Četrt leta 4 gl. — kr.
Pol leta 8 „ | Jeden mesec 1 „ 40 „

Upravništvo „Slovenca“.

Srečno novo leto!

Zopet stojimo ob koncu zahajajočega leta. Prijetna nam je dolžnost svojim sotrudnikom, naročnikom in čitateljem izreči iskreno zahvalo za dosedanje vsestransko podporo ter jim ob novem letu izraziti iskrena voščila: Vsem veselo srečno novo leto! „Slovenec“ nastopi z novim letom svoj XXIII. tečaj. Dolga je že vrsta let, odkar deluje v namene, za katere so ga plemeniti domoljubi osnovali, da namreč stoji na braniku za verske, narodne in gospodarske koristi slovenskega naroda. V istem smislu deloval je tudi „Slovenec“ v minolem letu. Tako časnikarsko delovanje pa je bilo v preteklem letu vsled nejasnih zamotanih naših političnih razmer zato težavno. Doma imamo politične nasprotnike brez programa.

Spreminjajo se v svojem glasilu kakor kameleon; proti takim zagovarjati stališče katoliškega lista je zelo težavno. Ako ni bil zaupni shod narodne-napredne stranke le pesek v oči za prihodnje deželno-zborske volitve, tedaj bodemo vsaj v tem oziru v prihodnje na boljem. Mi smo že šestokrat v našem listu povdarjali, da je Slovence neobhodno potreba složnega delovanja vseh dobromislelih, ako hočemo da v sedanjih po liberalizmu in kapitalizmu razjedenih društvenih razmerah ohranimo slovenskemu narodu vero in zemljo naših dedov. Temu načelu primerno delovali smo tudi v minolem letu in zato smo si pri nekaterih blagih svojih somišljenikih nakopali očitane, da smo premalo odločni. Tudi v prihodnje se hočemo ravnati po tem načelu, ker katoliški list mora vsikdar dostojno in plemenito zastopati svoja načela. Prepričani smo, da tem potom postopamo najodločneje in najuspešneje za dobro stvar.

Nejasne politične razmere tudi zelo obtežujejo naše delovanje. Gledé koalicije smo v našem listu takoj pri njenem pričetku določili svoje stališče, da se namreč načelno zanjo nikdar ne moremo ogrevati, da pa moramo vsikdar z dejanskimi razmerami računati. Zato smo vedno povdarjali, da prepuščamo kakor sebi tako tudi državnim poslancem slovenskim popolno svobodo, da po svojem prepričanju in po svoji vesti zastopajo koristi našega naroda, kakor spoznajo, da je najbolj prav. Zato je naše mnenje trdno, da so prepiri v slovenskem časopisju gledé koalicije neplodni in škodljivi naši stvari. Vzlasti pa z vso odločnostjo obsojamo najnovejšo taktiko naših političnih nasprotnikov, posebno dr. Ferjančiča, ki hoté razmere slovenskih poslancev v državnem zboru izkoriščati v svoje strankarske namene. Mi smo večkrat tudi

nasproti koaliranim slovenskim poslancem javno označili svoje stališče, kadar se nam je zdelo, da ne soglašamo z njih postopanjem, a reči moramo, da bodo z veliko mirnejšo vestjo stopali pred svoje volilce, kakor pa slovenski secesionisti. Kajti ti ne bodo mogli družega povedati svojim volilcem, kakor da so v opoziciji, nasproti pa so koalirani poslanci dosegli uspehov za narod, katerih bi ne bili dosegli, ko bi bili zapustili koalicijo. Brezvestno je od nam nasprotnega časopisja bobnati mej narod, da so naši poslanci v koaliciji zatajili svoja verska in narodna načela, da se pajdašijo z judi in liberalci, ker vse to zadeva z isto pravico in v jednaki meri tudi slovenske poslance izven koalicije, ki se po potrebi družijo z enakimi elementi pri Mladočehih. To je torej prazno strašilo brez pomena.

Tako sodili smo o koaliciji do sedaj, tako sodili bomo tudi v prihodnje. Naš list je v tem oziru popolno neodvisen, njegovo delovanje narekujejo mu jedino le duševne in gmotne koristi našega naroda. Sedanje dobo v politiki smatramo za prehodno in zato naš boj ne sme biti za ali proti koaliciji, marveč za to, da se čim preje krščanska načela utrdé v avstrijskih narodih, ker potem se bo prava koalicija mej poslanci našla sama po sebi.

Organizacija našega naroda na krščanskih načelih, to mora biti naše geslo za prihodnje leto. V tem smislu deloval bo tudi v prihodnje naš list ter vspodbujal Slovence za pravo in hvaležno delo. V ta namen vabimo svoje somišljenike, naj nam pomagajo v našem težavnem poslu, naj skrbé vzlasti s hitrimi, zanimivimi in resničnimi dopisi iz vseh krajev naše domovine, da bode „Slovenec“ raznovrsten, točen in zanesljiv v svojih poročilih. Leto za

LISTEK

Pismo s Štajerskega.

Gospod vrednik!

Veselo novo leto! Ko sem ukrepal, kako bi vam najprimerneje obvestil svoje novoletno voščilo, mi je prišlo na misel, da bi vam poslal billet de joux. Tu gori bi videli z živimi bojami naslikano podobo vrednikovo. Za desnim ušesom mu tiči dolg peresnik, za levim modro-rdeč svinčnik, in z rokama drži dolgo polo papirja, bržkone kak doposlan mu spis ali članek. Z obraza mu seva tista razboritost, preudarljivost in hladna razsodnost, ki znači vsakega vrednika. Na vredniški mizi, na katero se opira z desnim lakotom, leže vse križem časniki, knjige in knjižice. Ob mizi pa stoji visok koš. Oj, ta uredniški koš, v njem izgine vse, kar nima pomena za list.

Zato pa vam, gospod vrednik, čisto prozajskim potom voščim veselo novo leto in vašemu vredniškemu peresniku veliko spretnosti. Vašemu vrlemu „Slovencu“ pa želim, da bi mu vsi stari naročniki ostali zvesti in bi si pridobil še obilo novih v naši zeleni, sedaj začasno pobeljeni Štajerski. S starim letom naj bi se tudi zapodili stari neutemeljeni predsodki. Skupnega katoliškega dnevnika pogrešamo. Komur ste mar dve najdražji svetinji našega ljudstva, vera in narodnost, naj se ne obotavlja več.

Novo leto! Ljudska domišljija se ga je polastila in iz okoliščin, s katerimi se prikaže, vedežuje o

kakovosti bodočega leta. Španjol pravi: „Ploveč nastopi slabo leto“, in Lah meni: „Strašno je leto, ako se v solzah (dežju) prične“. Slovan pa sklepa iz vremena prvega dneva v letu, kakšno bo vreme po leti in na jesen, in Čeh modruje: „O novem letu raste dan za petinov korak, o sv. Treh Kraljih za dober skok in o svečnici za dobro uro“.

Novo leto!

„Dreißundzwanzig Jahre!
Und nichts für die Unsterblichkeit.“

Tako vsklikne Schillerjev Don Carlos, in tako nekako moram ob obnovitvi leta vzdihniti tudi jaz i mnogo drugih. Te majhne melanholične vžaljenosti mi ne morete zameriti, gospod vrednik. Zakaj zankati mi ne morete, da je naravno človekovo koprnenje in hrepenenje po tem, da si ustvari vekotrajen spomin.

Svetovna zgodovina vam to spričuje skoro na vsaki strani. Ljudje težé za slavo, in če prav uporabljajo Herostratovo sredstvo, nič ne dé.

Da temeljito dokažem, kako mogočen motiv da je za človeško delovanje pohlep po časti, posežem nazaj do starega Homerja. Ako hoče kak kritik ali psiholog ali bodisi kdo že svoje mnenje utrditi, navede kot posebno tehten argument: „Tako je pel že stari Homer, taki so tudi Homerjevi ljudje“. Ta stari pevec opeva tedaj tudj Agrijevega sina Tersita. Ta se je ustavljal nadaljnemu vojevanju proti Troji ter hotel pregovoriti druge grške vojake natoljujoč Odiseja in druge vodje. Bil vam je to častilakomen mož in se je hotel s takim činom proslaviti. Menil

je, da bodo vsled tega potomci o njem govorili: „Glejte Tersita, bil je sicer po telesu grd in skrivljen, a bil je odločen mož, ter se je postavil po robu celo proti mogočnemu in zvitemu Odiseju!“ Če pa si je mesto namerovane slave pri potomcih stekel le zasmeh, kaj more za to Tersit?

In ako je nedavno v parlamentu naš idealistični naučni minister očital slovečemu dr. Scheicherju, da se hoče pred svetom ogrniti s svetlim bliščem neminljive glorie, kaj menite gospod vrednik, katerega je vodila častihlepnost, ali dr. Scheicherja, katerega že itak dovolj slavijo njegova dela, ali pa našega ministra, ki še le namerava proslaviti se pred svetom?

Če ob mejniku dveh let pogledamo nazaj in naprej, moramo reči, da je največ, kar smo dosegli, upanje. Upanje je dar z nebes in last vsega človeštva. Kakor so si razlagali Grki, sta Titana Prometej in Epimetej iz ilovice napravila človeška trupla. A življenja še ni bilo v njih. Tu pa vzame Atena Prometeja pod svoj ščit in ga vzdigne s seboj v Olimp, kjer si Prometej ob solnčnem vozu užge bakljo. Stopivši zopet na zemljo s tem ognjem oživi mrtva trupla. Tako so nastali ljudje. Bogovi so se jih veselili in stopili z njimi v zvezo. A ljudje so že koj iz početka bili sebični in navihani. Ovilj so kosti z maščobo in to potem darovali bogovom, hoteč jih prevariti. Toda Zen se ni dal prevariti, temveč zelo se je razhudil ter naročil Hefajetu, naj napravi človeško bitje. Ko je bilo dogotovljeno, mu je Zen vdihnil življenje. Bilo je dražestno žensko bitje z

otom se množi krog naših naročnikov in dopisnikov. Nadejamo se, da se bo to zgodilo tudi v novem letu, katero hočemo prideti po naročilu svete cerkve v imenu Jezusa, Boga našega in Odrešenika, od katerega pričakujemo trdno, da bo blagoslavljal naše delo, ako bomo storili svoje dolžnosti.

Trnovske razmere.

(V odgovor „Sl. Narodu“.)

Nepoboljšljivi so naši liberalci. Po starem italijanskem pregovoru „la volpe muta il pello, ma non il vizio“, — lesica spreminja dlake, a ne napake, — so tudi oni svojo stranko prekrstili v „narodno“ in odložili naslov „naprednjaške“ in liberalne stranke in sprejeli so program krščanskih socialistov, vendar so ostali v svojem mišljenju in delovanju stari liberalci. To nam spričuje jasno „Slovenski Narod“, njih organ, v vsaki številki, posebno v oni v kateri triumfira in vesolja poskakuje, da bo moral vrli trnovski kapelan gospod Rudolf vplačati določeno svoto blagajnici družbe sv. Cirila. — Ko se je „Narod“ v omenjeni številki znesel nad gosp. Rudolfom, plane na Notranjsko duhovščino sploh in ošteje tudi semenišče in njegove predstojnike, kateri so odgovorni da se vzgajajo taki „fanatiki“. Se ve, ako bi duhovni trobili z liberalci v isti rog, ako bi mirno gledali, kako oni ljudstvo cerkvi odtegujejo, ko se bi kapelani o času volitev v zakristije poskrili, no takrat bi bili vrli, blagi, uzorni duhovniki, ki se ne vtikajo v politiko.

Duhovni pa, kateri se ravna po besedah sv. Očeta Leona XIII., da naj dušni pastirji gredo iz zakristije med ljudstvo, drugače bojo v cerkvi ostali sami, — taki duhovni so liberalcem trn v peti, taki so jim fanatiki, hujskači, brezdomovinci in kolikor je še enakih besed v njihovem besednjaku.

Do prihoda gospoda Alojzija Rudolfa v Trnovo so bili liberalci v Trnovem res nekako bolj tihi in mirni, pa le zato, ker so sami gospodovali; zabavljali so le bolj po krčmah proti duhovnikom, posebno proti tistemu, katerega zdaj hvalijo. Posebno mnogo britkih je moral slišati takrat, ko je zares lepo župnišče postavljali. Namesto, da bi mu bili hvaležni in ga pri delu podpirali, so le od daleč gledali in med farane neresnico trosili. Kaj mislite, da imamo tako kratek spomin?

Ta navidezni mir, ki je takrat vladal, je trajal navadno le do volitev. Ko so bile kake volitve razpisane, gorje duhovnu, kateri se je prikazal na volišče. Od vseh strani so mu kričali: Vi nimate nič opraviti tukaj, Vi pojdite v cerkev! Grdo so gledali duhovna, še grje kmeta, kateri bi se bil predrznil z duhovni voliti. To je „Slovenec“ opisal na tanko lani, ko so si izbirali v Trnovem volilne može za volitev poslanca namesto umrlega Hinka Kavčiča.

Ko je gosp. Rudolf prišel pastirovat v Trnovo, je priporočal ljudem kot dobro berilo list „Domoljub“, kateri je sedaj jako razširjen v duhovnji; podučil je ljudi o njih ustavnih pravicah, ter jih spodbudil, da se obilo vdeležijo volitev; priredil je

katoliški shod, kateri je bil najsijajnejši na Slovenskem; ustanovil je ljudsko hranilnico in posojilnico, katere je premnoge kmetovalce pogina rešila. To so grehi gospoda kapelana Rudolfa, grehi, kateri so v očeh liberalcev neodpušljivi.

Odgovorili so liberalci vrlému kapelanu s sovraštvom, z bakladami, z mačjo godbo, s prošnjami do preč. ordinarijata, naj se Rudolf premesti itd.

Ljudstvo se je pa odzvalo gospodu Alojziju s tem, da jih je na tisoče prišlo na kat. shod, pazljivo gospoda poslušalo, ter mu navdušeno ploskalo. Odobravalo je ljudstvo njegovo delovanje s tem, da ga je z veliko večino izbralo volilnega moža. — Ljudstvo išče v hranilnici po njem ustanovljeni pomoči v potrebah in pri njem sveta v zadregah. Trnovski farani so mu hvaležni in ga spoštujejo in ljubijo kot moža, kateri se res zanje žrtvuje in je že mnogo prestal pri svojem delovanju v prid in korist ubogega trpina — kmeta.

Notranjski radikalci radi povdarjajo, da oni nasprotujejo le gosp. Rudolfu, in da druge duhovnike spoštujejo. To ni resnica. Oni se bojujejo zoper načela, katere zastopa gosp. Rudolf in ker duhovniki odobravajo njegova načela, zato sovražijo vse duhovnike. Poročalo se nam je, da je nedavno neki surov mladenič po sovražnih ljudeh nahujskan, razžalil duhovnika, in da je človek, kateri pripada radikalcem in je večkrat za njihove denarje dobre volje, grdo napadel in zmerjal priletnega duhovna g. B-ca, kateremu tudi liberalci ne bi očitati mogli, da je strasten, ali da je brezdomovinec in sicer brez povoda le zato, ker je duhoven. Seve, ti gospodje ne bojo šli razžalilcev tožiti, tudi ne bi tega omenjali, da ni „Narod“ duhovnom in g. Rudolfu očitati, da so krivi, da je ljudstvo podivjalo. Da, da, gotova je resnica, Vaše obnašanje do g. Rudolfa, do duhovnov in sploh do krščanske stranke je nedostojno, da ne rabimo hujega izraza. Sredstva, katere Vi vporabljate so slaba; mi Vas na to pot ne bomo sledili. Spominjamo Vas tukaj le, kaj ste počeli pri trnovskem sijajnem katoliškem shodu. Spomnite se, kako ste sprejeli vrle volilne može, kateri niso hoteli v Vaš rog trobiti, vračajoče se iz Postojne. Poročal je takrat naš list, da so se gospodarji slamatih hiš tresli strahu, da bojo bakle zapalile prilične strehe, in ljudje niso mogli spati zaradi tuljenja in razgrajanja opojene, izdivjane druhal. Trnovska vrta duhovna pomočnika sta bila vznemirjena, in zares ni mnogo manjkalo, da nista delila usode nesrečnih dveh piranskih kanonikov, katere sta zagovarjala pravice isterskih Slovanov. Liberalci, roko na srce in povejte, kedo razburja, kedo draži ljudstvo, kedo je kriv, ako mladina podivja? Kedo g. Rudolfa izživlje in mu nastavlja limanice?

Gorje nam, ako bi semenišča vzgojevala duhovne Vaših nazorov, Vaših mislij, ali pa take, da se boje v sakristijo poskrili in zaklenili med tem, ko Vi našemu dobremu kmetu kradete vero in imetje. Čudimo se „Slovenskemu Narodu“, da zamore kaj takega zahtevati.

Narastel se nam je članek bolj kakor smo začetkom mislili; zatoraj hitimo h koncu! Nismo zato o trnovskih razmerah bolj obširno pisali, da bi znabiti prepričali trnovske radikalce, da ne ravna po prav; tudi nimamo upanja, da bi „Narod“ svoje mnenje spremenil, temveč pokazati smo le hoteli s temi vrsticami Slovence, da ni gosp. Rudolf tako črn, kakor ga njegovi nasprotniki slikajo po liberalnih listih, da je temveč brezmadežen duhovnik, kateri se iz ljubezni žrtvuje za blagor ljudstva, katerega spoštuje in ljubi vsa velika duhovnja razun peščice liberalcev. Mislimo pa, da tudi ti z g. Rudolfom zato tako ravna, ker ga ne poznajo in da tudi njim veljajo svete besede: Gospod odpusti jim, saj ne vejo kaj delajo.

Zatorej se je vsakemu, kdor je to doznal, čudno zdelo, da se je predrznil trnovski župan zahtevati, naj se g. Rudolf umakne iz Trnovega. Kedo je dal možu to oblast? Pa saj vemo, zakaj je to storil. Pravijo, da je moral mož razpisati volitve; zato mu je sedaj g. Rudolf na poti, ker tacega gospodarstva so tukajšni občani siti do grla. Kakor se „Slovenec“ iz zanesljivega vira poroča, mislijo ljudje drugega moža izbrati za župana, in sicer takega, čigar edina skrb bo povzdigniti in pospeševati blagostanje ljudstva.

Onemu gospodu pa, ki je prišel v Postojino širit in braniti liberalne ideje, se drzujemo opomniti, da liberalizem na svetu nima več dolgega obstanka. Liberalizem, ki je polovičarstvo, ne tič ne miš, počasi umira. Naj blagovoljno ta gospod pogleda v Belgijo, naj se ozre na Dunaj, kjer so duhovnika — kanonika izvolili v državni zbor. Kedo bi bil kedaj mislil, da je to mogoče? Gospod, Vi ste za 20 let prepozno na svet prišli! Ob enem Vas prosimo, da si zapomnite v oziru na zadnje trnovske dogodke stari latinski rek: „Victrix causa Diis placuit, sed victa Catoni“.

Politični pregled.

V Ljubljani, 31. decembra.

Liberalna stranka ogerska se je prepričala, da se Wekerlova vlada ne da obdržati, zato je pa sedaj izdala parolo, da bode podpirala vsako vlado, ki je za liberalne reforme. Sprva je mislila, da bode le obdržala Wekerla in je zatorej prikrivala svojo ostavko. Vsi liberalni listi so trdili, da se vladar pred Božičem še ni bil odločil, sprejme li ostavko ali ne. V resnici je pa cesar vsprejel že dne 23. t. m. ostavko. Liberalci so se pa nadejali, da se stvar zanje še ugodno obrne. Na to so liberalci posebno priporočali Banffyja za ministerskega predsednika. Nakrat je pa o njem vse tiho in ugajal bi sedaj jim tudi ban Khuen-Hedervary, kateri je, predno ga je cesar vsprejel, prišel v liberalni klub. Nadejajo se, da bode ban podpiral liberalno politiko.

Ogerski liberalci preté z opozitijo. V četrtek pri shodu v liberalnem klubu je Wekerle naravnost se izrekel, da liberalna stranka bode nasprotovala vsaki vladi, ki ne vsprejme vsega libe-

imenom Pandora. Zen ji je dal sklopnico, v kateri so bile zaprte vse nesreče, in jo je potem poslal med ljudi, da bi se nad njimi osvetil. Pandora je prvo skušala prevariti Prometeja, pa ni se ji posrečilo, zakaj Prometej je imel pamet na prvem mestu. Popolnoma pa je bila vlovila v svoje zanjke Epimeteja, ki je imel na prvem mestu neukročeno čuvstvo in za njim še le pamet. Očarala ga je tako in ga pregovorila, da je odprl sklopnico, iz katere so skočile vse nesreče, skrb in žalost in glad, itd. Vendar Zen ni hotel ljudij popolnoma unesrečiti in zato je zaprl sklopnico, predno je up skočil iz nje. Tako je up ostal ljudem za vselej.

Osobito Slovenci jadramo vedno z zeleno zastavo. Živimo skorej samo ob upu. Vsako leto pozdravljamo s celo kopico upov in pričakujemo, da jih bo uresničilo. Od bodočega leta upamo, da bode z drugimi nadami realizovalo posebno naše nade o celjskih vsposrednicah, čeprav so bojda le izrodek narodne prenapetosti in nenasitnosti. Da bi se bili uzadovoljili s slovensko gimnazijo v Zalcu ali pa kje bolj zadej proti solčavskim planinam, nemara bi jo bili že dobili za novoletno darilo. Tako pa se bode celo stvar v prihodnjem zborničnem zasedanju še pošteno zmrevarila, in gospodje od nemške levice bodo imeli lepo priložnost, da pokažejo, kako znajo zdrkniti skozi med Scilo in Karibdo.

V obče pričakujemo od naslednjega leta, da bo vsaj nekoliko pripomoglo k temu, da se temeljni

državni zakoni gledé enakopravnosti vseh narodnostij z ozirom na nas Slovence več ne zavijajo in stiskajo in natezujejo kakor kak možicelj iz kavčuka.

Kar se mene dostaje, imam še neko posebno skrito željo, katero pa vam moram objaviti, da se obistini nje predmet. Gospod vrednik, vzemite v roke kakšno katoliško dogmatiko in pazno jo predelajte od prve do zadnje strani! Zakaj odslej se vam je prerokati z najnovejšo krščansko socialno stranko in v tej kontroverzi bode te marsikatero trdo dobili pod zobe, katere ne bode mogli kar tako pregrizniti. Saj še ni dolgo, odkar ste dobili pod nos, da vi in vaš „Slovenec“ nista več pravoverni, temveč s polnimi jadri jadrata v herezijo. Čudim se le, da vam niso vsi naročniki poslali „Slovenca“ nazaj, ko ga ono krščansko - socialno glasilo se samo do dobra nadomešča, temveč tudi katoliško dogmatologijo pravilneje umeva in tolmači. Morda pa bode tudi vi v kakšnem kotičku svoje dogmatike iztaknili, da je združenje zahodne in vzhodne cerkve in pogajanje o tem združenju dogma in da papež, ako se moti v tem pogajanju, ni več nezmotljiv v samoverskih stvarih. Zato vam, gospod vrednik svetujem, da si kar onega krščansko - socialnega Muhniča vzamete za učitelja, ki kaže toliko vnemo za katoliško stvar in toliko razboritost v razlaganju katoliških dogem.

—h—e.

Moje ječe.

Spisal Silvijo Pellico, prevel —a—.

(Konec.)

XCIX.

Nasproti Buffalori je San Martino. Tu govoril je lombardski žandar s pijemontskimi, me pozdravil ter šel nazaj čez most.

»Pojdiva v Novaro«, dejal sem vozniku.

»Bodite tako dobri in počakajte še malo« dejal je karabinjavec.

Videl sem, da se nisem prost in bil sem zalosten, boječ se, da se bo zopet zapoznala moja povrnitev pod domačo streho.

Čez več nego četrte ure prišel je neki gospod, ki me je prosil dovoljenja, iti z mano do Novare. Druge priložnosti ni imel: sedaj ni bilo drugega voza, kot moj, bil je zelo srečen, ko sem mu dovolil, okoristiti se itd. itd.

Preoblečeni ta policaj bil je zelo dobre volje in tegnil mi je dobro družino do Novare. Ko sva prišla v to mesto, delal se je, kakor bi hotel, da izstopiva v kakej gostilni in je ukazal vozniku ustaviti se pred kasarno karabinjevcev, tu se mi je povedalo, da je pripravljena za me postelja v sobi nekega brigadirja in da moram čakati višjega povelja.

Mislil sem, da bom mogel odpotovati drugega dne; vlegel sem se v posteljo in ko sem bil še

rašnega programa. Vsi člani klubovi so mu pritrjevali. S tem hočejo liberalci prisiliti krono, da vzame novo vlado izmed liberalne stranke. Pomladi se jim je bil tak pritisk posrečil in upajo, da se jim boče tudi sedaj. Borba, ki se sedaj vrši na Ogerskem, se ne vrši za osebe, temveč za sistemo. Celó liberalni listi že priznavajo, da se krona ne vjema s programom liberalne stranke, če tudi so še nedavno ministri baš nasprotno v zbornici zagotavljali. Sedaj, ko je liberalna stranka zavzela stališče, boče nova vlada morala razpustiti zbornico, ako se ne vzame iz liberalne stranke. Volilni boj boče huč, kajti liberalci in skrajni levičarji boče pri volitvah drug drugu zaga podpirali.

Češki deželni zbor je izvolil odsek petnajstih članov, ki boče pretresoval predloge o volilni reformi. V to odbralo se boče po tri člane iz vsake kurije. Odsek se boče posvetoval o mladočeškem predlogu za uvedenje občne volilne pravice, o staročeškem predlogu, naj se deželnim zborom vrne pravica voliti v državni zbor in o predlogu, da se število deželnih odbornikov pomnoži na deset. Razprava o volilni reformi boče v odseku in zboru burna in je že gotovo, da se zavrne mladočeški predlog o občni volilni pravici. Vsprejeti bi se pa utegnil predlog, da se vlada pozivlje, naj izdela načrt zakona, po katerem bi se vrnila deželnim zborom pravica voliti državne poslance. Kakšnega vspeha pa ta sklep ne boče imel.

Ogerska koalicija. Precej dvomljivo že postaje, da bi se posrečilo sklopiti koalicijo. Cesar bi pač rad, da bi se narodna stranka združila z drugimi strankami, stoječimi na temelju nagodbe iz leta 1867. leta, ali zahteva od Apponyija in tovarišev, da se odrečejo vsem njih pretiranim zahtevam v vojaškem in narodnem oziru. To boče pa težavno. V obojem oziru je grof Apponyi predaleč zašel, da bi se mogel umakniti. On je mej drugim tudi za nekako samostojnost ogerske vojne. V tem oziru pa na višjih mestih ne mislijo Mažarom ničesa prijenjati. Sedaj se boče nova vlada mogla opirati le na liberalno, agrarno ali pa katoliško stranko. Poslednja bi se še le morala osnovati po novih volitvah. Baš nemogoča bi tudi ne bila vlada iz kat. stranke, ker vsaka ogerska vlada lahko močno vpliva na volitve. Velik del liberalnih poslancev se več ne povrne v zbornico, ako volitve vodi druga vlada.

Francoski parlament. Vojna komisija zbornice poslancev je vsprejela novi zakon proti vojunstvu in pa proti veleizdaji. Kazen boče prognanstvo ali pa ječa. Komisija je sklenila, da bodo za naprej tudi inozemci v tacihi stvareh prišli pred vojaško sodišče. — Zbornici sta rešili začasni budget za dva meseca in pa dovolili 20.000 frankov pokojnine vdovi pokojnega zborničnega predsednika. Poslednje je le nekaka demonstracija prostozidarjev. Pokojnik je bil namreč brez vere. Njegova zasluge za državo niso kdo zna kako velike. Tudi ni bil najčistejši značaj, kakor se je pokazalo pri panamski

aferi. Zaradi tega pač ni umljivo, zakaj se je njegovi vdovi dovolila večja pokojnina, nego vdovam ministrov. Seveda v francoski zbornici še vedno odločujejo tripični bratje. Zasedanje zbornice se je zaključilo.

Slovstvo.

Cvetje z verstvo sv. Franciška. Časopis za verno katoliško ljudstvo, zlasti za ude tretjega reda sv. Franciška. Vreja in izdaje P. Stanislav Škrabec. Izhaja v nedoločenih obrokih. Velja celi tečaj (dvanajst zvezkov) 70 kr. Zadnjih 12 zvezkov leži pred nami, in dolžnost naša je, da vrednika in pisatelje zahvalimo za njihovo lepo delo. Če tudi ne vpoštevamo učenega blaga, ki ga je P. Stanko zbral na platnicah pod naslovom: »nekoliko slovenske slovnice na poskušnjo«, nam list sam s svojimi dovršenimi sestavki, s svojo bogato vsebino izsiljuje popolno priznanje. »Životopis sv. Leonarda Portomuriškega«, razlaganje skrivnostij sv. rožnega venca beremo v vsaki številki; ravno tako ima vsak zvezek za vsak dan kratek nauk, pod imenom »vsakdanji hruh«, ki je res dobra duševna hrana. Vrlo pomenljiv je tudi prevod razlaganje očenaša po sv. Tom. Akvinskem, ki poleg duhovitosti in temeljitosti kaže in tudi vzbujuje otroško pristrčno ljubezen do Boga. Več krajših sestavkov ne omenjamo izrečno, le to pravimo, da »Cvetje« za malo ceno podaje obilo lepega gradiva.

Tretji red je v našem času izrednega pomena tudi v socialnem obziru. Naša družba je bolna in te boleznici vzroki in korenine so — npravne. Npravno zlo se pa da zdraviti le z npravnimi sredstvi. Skromno in v Boga zaupajoče življenje po zapovedih sv. evangelija naj se vrne mej ljudstvo nižje in višje in — socialno vprašanje bo rešeno. K temu pa najlepše vodi — tretji red. Hvala Bogu, da je že tako lepo razširjen mej slovenskim ljudstvom, in da tudi moški v čim dalje večjem številu vstopajo vanj. Število tretjerednikov narašča, a — število naročnikov »Cvetja« se manjša. To bi ne smelo biti. Tretjeredniki so dolžni podpirati svoje glasilo; slovenski svet pa sploh ne sme pripustiti, da bi izhiral ta marljivo vrejevani in našim časom primerni in potrebni list. V tem smislu ga priporočamo.

Družba sv. Mohorja v ljubljanski škofiji.

(Dolge.)

Nadnormalno število.

St.	Fare	leta 1894	1893
		%	%
97. Lašče		6.1	5.1
98. Ajdovec		6.0	6.0
99. Javorje pri Litiji		6.0	5.7
100. Leše		6.0	5.5
101. Ustje		6.0	5.1
102. St. Vid pri Ljubljani		6.0	5.3
103. Zaplana		6.0	6.9

se mi vže ni bilo pripetilo, da bi bil smel iti, kamor bi bil hotel brez spremljanja straže!

Prešel sem denar, sprejel prijazno obisk znanca svojega očeta in odpotoval okrog treh popoldne. Tovarišem na poti imel sem neko gospo, enega trgovca, bakroreza in dva mlada slikarja, katerih jeden je bil gluhonem. Ta slikarja prihajala sta iz Rima; in veselilo me je, ko sem slišal, da poznata obitelj Maroncellijevo. Kako prijetno je, ako se more govoriti o onih, katere ljubimo, s človekom, ki se zanima za nje!

Prenočili smo v Vercelliju. Srečni 17. dan septembra je prišel. Nadaljevala se je pot. Oh! kako se počasi vozi! pred nočjo nismo prišli v Turin.

Komu, komu bi bilo treba popisati tolažbo mojega srca in src, koja sem ljubil jaz, ko sem zopet videl in objemal očeta, mater, brata? . . . Moje starejše sestre Jožefe ni bilo ondi; dolžnost jo je zadrževala v Chieriju; a ko je čula srečo moje prihitela je za nekaj dnij med obitelji. Po vrnivši se k tem petim najdražjim predmetom svoje ljubezni bil sem in sem najsrečnejši človek!

Ah! za prestano trpljenje in sedanjó zadovoljnost, kakor za vse dobro in slabo, ki mi je še namenjeno, bodi zahvaljena božja previdnost, v katerih rokah so ljudje in stvari, hoté ali nehoté, obéudovanja vredno sredstvo, katero vé uporabljati v sebe vredne namene.

St.	Fare	leta 1894	1893
		%	%
104. Kokra		5.9	5.9
105. Lozice		5.9	5.3
106. Sela pri Kamniku		5.9	6.8
107. Bohinjska Bistrica		5.8	5.9
108. Boštanj		5.8	4.8
109. Hotedersica		5.8	6.1
110. Hotič		5.8	7.0
111. Rateče pri Kranjski Gori		5.8	4.9
112. Trnovska v Ljubljani		5.8	5.2
113. Zelo		5.7	4.7
114. Postojna		5.7	5.3
115. Škocijan pri Turjaku		5.7	5.5
116. Begunje na Notranjem		5.6	5.1
117. Francišanska v Ljubljani		5.6	4.5
118. Sv. Gora		5.6	5.2
119. Planina pri Vipavi		5.6	3.6
120. Predvor		5.6	4.7
121. Sora		5.6	4.7
122. Erzelj		5.5	4.8
123. Kamnik in Badomlje		5.5	5.0
124. Komenda		5.5	4.0
125. Rudnik		5.5	6.1
126. Selca		5.5	5.3
127. Vodice		5.5	5.0
128. Sv. Lenart		5.4	5.3
129. Podbrezje		5.4	5.2
130. Polica		5.4	3.4
131. Vrhpolje pri Vipavi		5.4	3.2
132. Stara Oselica		5.3	3.0
133. Primskovo		5.3	5.3
134. Radovica		5.3	3.2
135. Reteče pri Loki		5.3	5.4
136. Ubeljako		5.3	3.9
137. Bela cerkev		5.2	2.9
138. Stanga		5.2	4.3
139. Črni vrh pri Polh. gradu		5.1	7.1
140. Dob		5.1	4.3
141. Kovor		5.1	4.8
142. Osilnica		5.1	2.5
143. Ziri		5.1	4.5
144. Sv. Peter pri Slavini		5.0	5.7
145. Predoslje		5.0	4.6
146. Zgornji Tuhinj		5.0	3.3
147. Križe pri Trziču		4.9	4.5
148. Št. Ožbald		4.9	4.9
149. Struge		4.9	4.5
150. Suhorija		4.9	3.3
151. Vranja peč		4.9	5.2
152. Vrhnika		4.9	4.3

(Dolge sledi.)

Dnevne novice.

V Ljubljani, 31. decembra.

(Nevoletne večile pri ljubljanskem knezu in škofu.) Danes se je pod vodstvom mil. stol. prošta zbralo mnogo zastopnikov duhovščine ljubljanskega mesta, da po navadi izreče prevzv. pastirju svoje čistitke. Mil. prošt Dr. L. Klofutar je v svojem lepem nagovoru obrisal v krepkih potezah prošlo desetletno dōbo knezoškofovega pastirovanja, omenjajoč vse važnejše dogodke, vzlasti katoliškega shoda. Opozarjal je na jedinstvo duhovščine ljubljanske škofije, na njeno vnemo za Bogá in cerkev, na njeno uddnost do svojega nadpastirja, ki je imel zato ž njo vred prestati toliko sramotilnega obrekovanja. Želel je, naj bi prihodnja desetorica let bila še srečnejša, še blagonosnejša za kneza in škofa in za vso škofijo. Prevzvišeni so se zahvalili in so dejali, da jih pričetkom novega leta navdajata vzlasti dve čutili: Čut skrbi pred božjo sodbo in čut zaupanja, da bo Bog na priprošnjo verne duhovščine in udanega ljudstva vse prav obrnil. Pohvalili so spoštovanje in pokorščino duhovščine do svojega škofa. Škof ima skrbij polno breme; vsak dan prinese kako žalostno novice in srcu s tem marsikako britko uro, a tudi veselje daje Bog. Veselo je, da se katoliška načela čim najbolj vglablajo v ljudstvo in ž njimi ljubezen do svete cerkve in svetega Očeta. Veselo je, da so duhovniki tako vneti za dušno pastirstvo. Veselo je iz prošlega leta, da se je ustanovila bolnišnica za duhovnike, ki je že dosedaj se izkazala potrebno. Veselo je, da se je pričelo slov. katol. delavsko društvo v Ljubljani in katoliško društvo za delavke. Taka društva so v našem času, ko nevera sili tudi v nižje slojeve, jako potrebna. Zato naj jih vsak po svoji moči podpira gmotno ali z neposrednim delovanjem v društvih; vsak naj bo pre

nekoliko poklepetal s gospodarjem brigadirjem sem trdno zaspal. Vže dolgo časa nisem bil tako trdno spal.

Zbudil sem se proti jutru, takoj sem vstal in prve ure zdele so se mi dolge. Zajutrkoval sem, razgovarjal se, malo pregledal gospodarjeve knjige nazadnje naznanil se mi je obisk.

Uljuden uradnik prišel mi je povedat o mojem očetu in da je od njega v Novari za me pismo, katero se mi bo kmalu prineslo. Bil sem mu zelo hvaležen za tō prijazno uljudnost.

Prešlo je še nekaj ur. ki so se mi zdele večne in nazadnje prišlo je venderle pismo.

Oh, kako veselje, ko sem zopet videl predrage mi črte! kako veselje, ko sem zvedel, da živi še moja mati, tako dobra moja mati! in živela sta oba moja brata in starejša sestra. Ah! mlajša, ona Marija, ki je bila nuna, o kateri sem dobil skrivaj vest v ječo, umrla je bila devet mesecev prej.

Sladka mi je vera, da imam zahvaliti svojo svobodo vsem onim, ki so me ljubili in ki so pri Bogu vedno prosili za me in posebno sestra, ki je umrla z znaki popolne pobožnosti. Bog jej poplačaj vse skrbi, katere je trpelo njeno srce vsled mojih nesreč!

Dnevi so tekli, a dovoljenja, odpotovati iz Novare, ni hotelo biti. V jutro 16. dne septembra se mi je to dovoljenje vender le dalo in vsako nadzorovanje policije je prenehalo. Oh, koliko let

pričan, da so dobra in sveta reč. Koderkoli je več mojstrov, rokodelskih pomočnikov ali delavcev, povsod naj se osnujejo taka društva. Zlasti zarokodelske vajence je treba skrbeti; to pa ni mogoče, predno se ne organizujejo mojstri. Te besede naj bodo seme, vrženo v dobro zemljo, ki naj vskali in krepko vzraste.

Duhovniki in ljudstvo naj se pa vedno zvesto drže svojega škofa ne zavoljo njegove osebe, marveč zavoljo stvari, ki jo zastopa.

Te prelepe misli so samo pokazale očetovsko skrb našega knezoškofa za blagor svojih ovčic in odkrile za vse dobro vneto srce. Prepričani smo, da bodo povsod, koder se bodo razglasile, našle navdušen odmev in okrepile, pa tudi vzbudile mnogo novih bojnikov za Kristusa, njegovo cerkev in njegovo ljudstvo.

(† Dr. Ante Dukić.) Na Voloskem je dne 28. t. m. zvečer umrl velezaslužni voditelj isterskih Slovanov dr. Ante Dukić, ob čegar preranem grobu žaluje vse zavedno slovansko prebivalstvo v tužni Istri, kajti zadel ga je hud udarec ob velikem pomanjkanju nesebičnih in neumorno delavnih vodnikov. Pokojnik se rodil l. 1854 v Kastvu, po dovršenih pravnih naukih je več časa služboval pri c. kr. finančni prokuraturi v Trstu, kjer je marljivo deloval v slovanskih društvih. Pozneje je odprl odvetiško pisarno v Pazinu ter bil v kmečkih občinah tega okraja izvoljen v isterski deželni zbor; presvetli cesar ga je imenoval namestnikom deželnega glavarja. Bil je pred leti izvoljen tudi županom pazinske občine, kjer je vsled žalostnih političnih razmer doživel mnogo skrbi in tuge. V občini je bil miren in plemenit značaj. Naj v miru počiva!

(Sobotna seja mestnega zbora) je bila jako kratka. Najprej je mestni zbor po obširnem in temeljitem poročilu gospoda Vaza Petričiča dovolil Liechtenturnovemu dekliškemu zavodu za zgradbo novega poslopja 300 gld., ki se izplačajo v dveh letnih obrokih. V poročilu se naglašja, da je učni jezik na tej šoli slovensk, da šola popolnoma ugaja vsem zakonitim zahtevam, da so učiteljice sestre Pavlanskega reda izprašane za pouk v obeh deželnih jezikih. Prošnji Zeszkovih dedičev za premembo razdelilnega načrta je zbor le deloma ugodil. Odklonil je zahtevo, da bi mesto plačalo zagrajeni svet, kolikor ga potrebuje za ulico. Mestni zbor se je pridružil peticijam drugih mest proti nameravani spremembi domovinske pravice. Pri tem je pa gospod Ravnikar omenil, da bi nova postava bila Kranjski v korist, ker je več Kranjcev na tujem, nego tujcev pri nas. Velikotrh je pa odločno proti premeni domovinske pravice, ker bi mesto moralo skrbeti za ljudi, ki pridejo z dežele in se v Ljubljani oženijo. Mestni zbor je konečno dovolil 3000 gld. za nasade okrog „Narodnega doma“ in pod Tivolijem. Konečno je župan želel srečno novo leto mestnim odbornikom in podžupan dr. Bleiweis se mu je primerno zahvalil in želel tudi županu in mestnim uradnikom, od katerih pričakuje, da bodo pridno delovali, srečno novo leto.

(Slovensko gledališče.) V soboto se je ponavljala sicer stara, a še vedno lepa melodijozna romantiška opera „Marta“. Dasi bi mogli navesti precej pomanjkljivosti, vendar je bilo mnogobrojno občinstvo s predstavo v celoti popolnoma zadovoljno. Vloga Marte je pela gospa Inemanova čisto in sigurno. Dasi je njen glas šibak, vendar zasluži vso pohvalo, in to tembolj, ker je njena partija jako utrudljiva. Gospica Towarnicka se odlikuje v živahni igri, česar pogrešamo pri g. Benešu, ki pa ima v vlogi sentimentalnega Lyonela mnogo prilike, da pokaže svoj glas v višini. Posebno pa ugaja gospod Vašiček v vlogi odločnega Plumketta. Glas njegov je sicer močan, a prikupljiv, kakor njegova unanost. Vloga zatelebanega lorda Tristana ne ugaja g. Perdanu, dasi se je ne ustraši. Zbor je pokazal veliko sigurnost. Gledališče je bilo povodom otvorjenja dež. zbora razsvetljeno.

(Junaštvo.) Ze pred tedni smo slišali, da jeden „Narodovih“ juristov nabira podatkov zoper „Katoliško tiskovno društvo“, oziroma zoper njega zavode. Sobotni „Sl. Narod“ se je res po svoje razkoračil nad imenovanim društvom. In kaj je jedro dolgega članka? „Gorje tebi, ubogi obrtnik, gorje tebi!“, se glasi, „katoliško tiskovno društvo te bude uničilo!“ In kako neki? Ali s tem, da tiskovno dru-

štvo v svojih zavodih preživi skoraj 40 ljudi? Pa knjigovezci, ti bodo uničeni! Kako neki? Tiskovno društvo si je kupilo Ničmanovo knjigovoznico in z njo ljubljanskim knjigovozcem stvarilo grozno konkurenco. Tako? Saj vendar vsak Ljubljčan vé, da je Ničmanova knjigovoznica jedna najstarejših v mestu. S tem, da jo je leta 1890 prevzelo tiskovno društvo, torej ni stvarilo nikakove nove konkurence, kajti novi lastnik male knjigovoznice niti razširil ni, temveč daje v delo drugim knjigovozcem, kar sam za dom izdelati ne more. Ali „Katoliška bukvarna“ pošilja časih knjige v inozemstvo v vezanje! O, da bi bil pač „Narod“ pri svojih obrtnikih, trgovcih in zavodih poprašal in izvedel bi bil, koliko naročajo ter dobivajo iz inozemstva; zlasti tedaj, če doma takega blaga ali tako izdelanega ne dobé! Celó „Narodna tiskarna“ bi ne bila mogla prinesti omenjenega napada, ako bi jej ne bili v inozemstvu izdelali tiskarskega črnilo. Ko so se domači obrtniki od rivali od del pri „Narodnem domu“, takrat ni imel „Narod“ nobene besede za nje. Ali ni bil tudi takrat umesten v „Narodu“ spis: „Gorje ti, ubogi obrtnik!“ Čuli smo celó, da so narodno-napredni mestni očetje naročili table za samoslovenske napise na — tujem! Ker „Narod“ tega ni grajal, razvidi se pač, da mu v onem članku ni nič za obrtnike, marveč le na tem, da naše zavode sedaj ob novem letu čitateljem priporoči po svoji! Dober tek pri tako nizkotnem tekmovanju! Drugi pot bi le želeli, da take stvari „Narod“ objavlja med inserati in ne v člankih, kamor tako umazana reklama prav nič ne sodi.

(Za odkup od noveletnih voščil) so darovali: Za slovensko šolo v Velikovem č. g. župnik M. Malenšek 10 kron, g. kaplan Mih. Bulovec 5 kron, č. g. vpok. župnik Jak. Gruđen 4 krone, g. A. Kalan 10 kron; za dom kat. družbe: č. g. župnik M. Malenšek 10 kron, č. g. vpok. župnik Jak. Gruđen 10 kron. — Bog plačaj stotero!

(Iz Planine) se nam poroča 27. decembra. Svetla kneginja Matilda Windischgrätz je tudi letos, kakor je to že več let navada, ubogim dečkom in deklicam tukajšnje šole napravila krasno in bogato božičnico. 23. t. m. popoldne ob 4 uri so se zbrali otroci v grajščinski veži in se uvrstili okoli božičnega drevesca, ki je bilo kar se da lepo okinčano z lučicami, banderci in trakovi. Po primernem nagovoru otrok in prisrčni zahvali za obilne darove se je razdelilo mej 71 otrok 231 kosov raznovrstnih oblačil in povrh so še dobili štruce in jabolka. Vsa knežja rodbina je bila pričnoča. Darove so otrokom delili mladi principi in princezinje vojvode Meklenburškega in knezovega sina Hugona, da se že sedaj v njih mladih sredi obudi sočutje do ubogih in dejanska ljubezen do bližnjega. Veselje obdarovanih šolarjev se ne da popisati. Niso vedeli, kam bi gledali in čemu se bolj čudili, ali krasnemu drevescu ali visoki gospodi, zlasti nježnim grajskim otročičem ali bogatim darovom, ki so jih prejeli. Nekateri je bil tako obložen, da je komaj nesel svojo culjo. Po končanih litanijah in kratki molitvi za plemenito dobrotnico v grajski kapelici so se otroci razšli hvaležni in veseli, da jih je božje dete po visoki gospej kneginji tako sijajno obdarilo. Bodi s tem preblagi dobrotnici uboge šolske mladine izrečena tisočera zahvala. Isto tako svetlemu knezu za velikodušno miloščino 100 gld., ki se je razdelila za božične praznike mej farne ubožce. Bog povrni milosrčni gospodi njih dobrote, ki jih skazujejo ubogim, z vso obilnostjo svrjega blagoslova. Saj le on ve, koliko tisočakov gre vsako leto iz knežje blagajnice med svet samo za ubožce, ki pismeno prosijo podpore. — Pred tako gospodo — klubuk do tal!

(Občinski tajniki na Koroškem.) Koroški občinski tajniki hočejo dež. zboru po knezu Rosenbergu izročiti prošnjo, naj se v vseh večjih občinah nastavlja samo izprašani tajniki; nastavlja jih deželni odbor (!) ustanovi se poseben fond, iz katerega se plačujejo in h kateremu donajajo jednake dele država, dežela in občine. — Tako se hoče pomnožiti število od dež. odbora odvisnih uradnikov s tem pa tudi plačanih agitatorjev za nemčursko-liberalno stvar!

(Koroški deželni zbor) se snide dne januarja 1895. l. Dež. odbor ima pripravljenih precej predlogov, ki se pa tičejo pa večinoma samo čisto lokalnih stvari. Razgovarjalo se bo zlasti o mnogih cestnih zadevah (dež. podporah za ceste), o ločitvi nekaterih občin, o prošnji koroške učiteljske zveze, naj se uvede za učitelje »Personalclassensystem«,

o lokalnih železnica, o vpeljavi direktnih volitev v kmetijskih občinah in o razširjanju volilne pravice na vse obrtnike, ki plačujejo kak davek, in na hišne posestnike, o reviziji zemljiškega katastra itd.

(Iz celovške škofije.) Čast. g. Al. Prosen, provizor v Kolbnici, je imenovan župnikom za Bistrico ob Dravi. — Čast. g. Jan. Pajdar, provizor v Zweikirchenu, je premeščen v Kolbnico. — V stalni pokoj je stopil velč. g. zlatomašnik Ant. Knecht, župnik v Hohenfeldu.

(Od sv. Gregorja.) Naši Amerikanci so začeli zopet denar pošiljati iz Amerike. Poprej že delj časa niso poslali ničesar. Tudi pišejo, da se je odprlo delo in vsi delajo. Plačilo je sicer slabši, kakor poprej, pa upajo, da se jim plačilo peviša. Bog daj, da bi se upanje uresničilo.

(Samomora.) Na Sveti večer se je v gozdiču blizu Pulja ustrelil umirovljeni zdravnik pri mornarici, dr. Karol Melzer. Božični dan so našli njegovo truplo v cerkev idočih kmetje. Zvesti pes je truplo svojega gospodarja čuval ter ni pustil nikogar blizu; morali so psa ustreliti, da so odnesli mrliča. — V petek opoldne je v Trstu skočil v morje 53letni sodar Andrej Jermo iz Tolmina. Mornarji so ga izvlekli iz vode, toda prepozno. Nesrečnik je zapustil tri nepreskrbljene otroke. V smrt ga je gnala velika revščina.

(Zmrznil.) Dne 28. t. m. zjutraj sta dva človeka našla v „Rudolfovem grmovju“ pri Št. Vidu na Notranjskem mrtvega 72letnega Matevža Usnika iz Krvave peči v velikolaškem okraju. Vračal se je iz Dol-njevasi pri Cerknici, najbrže zašel, onemogel in zmrznil.

Društva.

(Odbor slov. katol. del. društva) izreka s tem vsem dobrotnikom, ki so z darili pripomogli k društveni božični veselici najtoplejšo zahvalo. Bog plačaj! Vsim podpornim udom in dobrotnikom želi društvo veselo novo leto.

(Ženski podružnici družbe „sv. Cirila in Metoda“ v Kranji.) so kot odkupilo noveletnih vošil razne svote darovale nastopne društvenice: Gospe Crobath Marija, Drukar Marija, Florijan Terezija, Gabrič Ivana; gđe. Globočnik Amalija; gospe Globočnik Marija, Globočnik Marija, Globočnik Julijana, Golob Marija, Götzl Marija, Hauška Mina, Hlebsč Franciška, Hubad Ivana; gospodičini Jugovič Fani, Jugovič Franciška; gospe Jäger Milka, Kersič Marija, Kreuzberger Eliza, Krisper Josipina, Korun Marija, Lampé Ivana, Majdič Ivana, Majdič Matilda, Matajc Eliza, Mayer Ana, Mayer Marija; gđe. Miklavčič Janja; gospa Novak Ana; gđe. Omersa Marija; gospa Paulin Leopoldina; gđe. Praprotnik Dora; gospe Pavšlar Helena, Pavšlar Marija, Pirc Katarina, Pirc Marija; gđe. Pirc Olga; gospe Pezdič Amalija, Polak Marija; gđe. Polak Minka; gospe Preširen Terezija, Prevc Albina, Pučnik Josipina, Puppo Josipina, Rakove Marija, Rayer Marija, Sajovic Ivana, Sajovic Pavla; gđe. Scaria Gabrijela; gospe Starč Marija, Šavnik Leopoldina; gđe. Šavnik Marija; gospe Šavnik Olga, Steinbauer Marija; Stempihar Ana, Šifra Josipina; Šumi Marija, Killer Marija.

(Bralno društvo na Bledu) priredi veselico s petjem dne 6. januarja p. l. v gostilni Jakoba Peternela začetek ob pol 8. uri zvečer, k obilni udeležbi vabi odbor.

(Okrajna hranilnica in posojilnica v Idriji) regist. zadruga z neomejeno zavezo, koja od 4. novembra t. l. deluje, se je v teku tega časa k 55276/36 vložilo in k 46325 — do današnjega dne posojilo.

Telegrami.

Kriza na Ogerskem.

Budimpešta. 30. decembra. Včeraj je cesar vsprejel v avdijenci metropolita Marijana Romana, grofa Julija Szaparyja, kolomana Kemenyija, Ferdinanda Zichyja, Aleksandra Karolyija, dr. Maksa Falkana, predsednika liberalnega kluba Podmanickega.

Budimpešta. 31. decembra. Politični državni tajniki vseh ministerstev dali so svojo ostavko.

Budimpešta. 31. decembra. Cesar je danes zjutraj odpotoval na Dunaju.

Budimpešta. 31. decembra. Cesar je danes vsprejel v zasebni avdijenci Marija Brankovića, poslance Karanszkega, Ignacija Darányija, Teofila Fabinyija, grofa Bethlena in barona Karola Huszárja.

Sredec. 30. decembra. Sboranje je jednoglasno vsprejelo načrt zakona, po ka

terem se hudo kaznujejo vsi napadi in raz-
žaljenja kneza in članov vladarske rodbine.
V torek se zaključil sobranje.

Rim, 31. decembra. Včeraj je velepo-
slnik Lobanov v spremstvu veleposlaniškega
tajnika barona Budberga bil pri papežu v
slovesni avdijenci. Veleposlanika so peljali
v neko papeževo privatno sobo, kjer je iz-
ročil papežu carjevo pismo, v katerem car
naznanja svoj nastop. Za Lobanovom, kate-
rega avdijenca je trajala 35 minut, je papež
vsprejel barona Budberga, temu je izrekel
papež svoje posebno zadovoljstvo, da so
knezu Lobanovu naročili, da mu sporoči
carjev nastop. Papež se je v toplih besedah
spominjal odličnih osebnih lastnosti novega
ruskega carja. Po avdijenci sta Lobanov in
Budberg obiskala še državnega tajnika kardi-
nala Rampollo. Popoldne je poslednji Loba-
novu vrnil obisk in v imenu papeževem iz-
ročil mu veliki križ reda Pija IX. z briljanti.
Obedá, katerega je dal kardinal državni taj-
nik Rampolla danes knezu Lobanovu, ude-
ležilo se je več kardinalov, ruski ministerski
rezident Izvolskij, diplomatje pri Vatikanu in
papeževi dvorniki.

Rim, 31. decembra. Danes je kraljeva
dvojica vsprejela diplomate s soprogrami, ki
so prišli častitat za novo leto.

Peterburg, 31. decembra. Fuad paša
ima nalog, da carju ruskemu, ministrom in
tujim poslaništvom v Peterburgu pojasni ar-
mensko vprašanje. Turška vlada bode po
možnosti podpirala tuje konzule pri preiskavi
v Armeniji in strogo kaznovala krive turške
uradnike.

Novi York, 30. decembra. Na 24 cesti
je požar popolnoma uničil neko tovarno. Dva
gasilca sta pri gašenju našla smrt. — V
Louisvillu je pogorelo več hiš. Škode je pol
milijona dolarjev. V Toledu v državi Ohio je
pogorela žitnica, v kateri je bilo 625.000
buslov pšenice. Škode je 575.000 dolarjev.

VABILO na osnovni shod „katoliško-slovenskega izobraževalnega društva“

v Cerknici

ki se bode vršil

na dan sv. Treh Kraljev, 6. januarja 1895

ob 4. uri popol. v dvorani župana g. Žitnika

z nastopnim vspešnim:

1. Nagovor predsednika osnovnega odbora.

2. Volitev načelnika.

Potem se prične I. občni zbor, pri katerem bodo razni
govorniki razpravljali pomen in namen novega društva.

K obilni udeležbi uljudno vabi

osnovni odbor.

Umrli so:

28. decembra. Franc Breskvar, bukovcevo sin, 10 dni
Študentove ulice 2, oslabljenje. — Erih Haller, poročnikov
sin, 6 let, Marija Terezije cesta 5, škrlatica. — Alojzij Ko-
sirnir, krojač, 30 let, Ulice na Grad 8, jetika.

29. decembra. Karol Nekerman, mestni ubog, 54 let,
Karlova cesta 7, Tuberculosis. — Marija Friedrich, po-
sestnica, 82 let, Mestni trg 13, Paralysis pulm. — Ivan pl.
Vieten, vodja kmetarje, 72 let Franc Jožefa cesta 5, Diabete
mellitus. — Vincenc Pogačnik, redarjev sin, 3 dni, Karlovska
cesta 3, božast. — Jakob Jarc, posestnik, 57 let, Črna vas 8,
naduba. — Marija More, delavčeva hči, 3 leta, Strelško ulice,
8, davica.

30. decembra. Marija Mostar, posestnikova hči, 5 let,
Kurje vas 16, jetika.

V bolnišnici:

28. decembra. Marija Urbanija, gostija, 80 let, Marasmus
senilis. — Anton Trugles, gostja, 60 let, naduha.

Tujci.

28. decembra.

Pri **Slova**: Mayer, Gregorio, Braun z Dunaja. — A.
Simon iz Boglari. — Bettelheim iz Vel. Kanje. — Vatoec iz
Trsta. — Riegler, dr. Jagodie iz Tržača.

Pri **Mališar**: dr. Avg. vitez Banisa z Dunaja. — Fuchs
iz Beljaka. — Gottlieb, Hofholzer iz Kočevja. — Anton iz
Grada. — Alberti iz Trsta. — Brilej, Jelovšek z Vrhniške. —
Pehani iz Starega Trga. — Köhrer iz Prage.

Pri **bavarskem dvoru**: Kropf iz Scheibsa. — Krö
iz Kokre. — Schleimer z Miške.

Pri **avstrijskem caru**: Maršinko iz Istre. — Jaklič
iz Kranja.

Zahvala.

669 1

Štejemo si v sveto dolžnost, izreči tem potom
najtoplejšo zahvalo za mnogobrojne izraze sočutja o pri-
likli bolezni in smrti pokojnega našega ljubljene-
ga očeta, gospoda

Jakoba Inglič-a,

o. kr. šolskega ravnatelja v Idriji,

prečastiti duhovščini, gospodom o. kr. rudniškim,
sodnijskim in gozdarskim uradnikom, sl. mestnemu
zastopu, slav. kazinskemu društvu, slav. domašemu
učitelstvu, vsem drugim gospodom učiteljem in go-
spodičinam učiteljicam, ki so od blizu in daleč pri-
hiteli ranjkemu izkazati zadnjo čast, gospodom ital-
nišnim pevcem za njih ganljivo petje na gomili in
vsem darovalcem krasnih vencev, kakor tudi vsem
idrijskim prebivalcem, ki so pokojnika v tako mno-
gobrojnem številu spremili k večnemu počitku.

V Idriji dne 29. decembra 1894.

Žalujoči otroci.

Eksekutivne dražbe.

Mih. Požeka iz Adlešič št. 4 zemljišča (1039 gld. 50 kr.)
dne 18. jan. in 20. febr. v Črnomlju.

Marije Starašinič iz Cerkviše št. 14 (terjatev 93 gld.
54 kr.) posestvo (1047 gld.) dne 12. jan. in 14. februarja
v Metliki.

Alojzija Hauptmana iz Zatičine zemljišče (6572 gld.)
dne 24. jan. in 21. febr. v Zatičini.

Ant. Samsa iz Šembij št. 10 zemljišče (3190 gld.) dne
18. jan. (druga) v Ilir. Bistrici.

Lovr. Miheliča iz Sodražice (terjatev 83 gld.) po-
sestvo (83 gld. dne 18. jan. in 19. febr. 1895 v Ribnici.

Jan. Široka iz Senožet (terjatev 52 gld. 26 kr.) po-
sestvo (2373 gld. 50 kr.) dne 26. jan. in 2. marca na Brdu.

Jak. Levstika z Gore štev. 35 (terjatev 290 gld.) po-
sestvo (1889 gld.) dne 12. jan. in 12. febr. v Ribnici.

Marije Cerle roj. Levičar z Gore sv. Lovrenca (radi
297 gld.) zemljišče (380 gld.) dne 16. jan. na Krškem.

Jan. Praznika iz Rašice posestvo (1000 gld.) dne
15. jan. in 19. febr. (ponovitev) v Vel. Lašičah.

Jan. Gerlija iz Harij št. 5 zemljišče (1300 gld.) dne
14. jan. (ponovitev) v Ilir. Bistrici.

Frančiške Mohar iz Klanca (terjatev 250 gld.) posestvo
(615 gld.) dne 7. jan. in 11. febr. v Kranju.

Antona Gačnika iz Gumniš št. 13 (terjatev 100 gld.)
travnik (60 gld.) dne 16. jan. in 30. jan. v Ljubljani.

Roka Kokliča iz Birčne Vasi (radi 4 gld.) posestvo
(1312 gld.) dne 10. jan. v Novem Mestu.

Ant. Samse iz Ilir. Bistrice zemljišče (1800 gld.) dne
11. jan. in 11. febr. v Ilir. Bistrici.

Ant. Samse iz Šembij št. 10 zemljišče (4400 gld.) dne
18. jan. in 18. febr. v Ilir. Bistrici.

Franca Smoliča iz Prapreč zemljišče (3393 gld.) dne
17. jan. in 14. febr. v Zatičini.

Antona Žagarja iz Iške Vasi (terjatev 2500 gld.) po-
sestvo (14.739 gld.) dne 26. jan. in 27. febr. v Ljubljani.

Ign. Mehleta iz Luč zemljišče (3625 gld.) dne 17. jan.
in 14. febr. v Zatičini.

Ant. Skuka iz Cirknice (terjatev 150 gld.) posestvo
(370 gld.) dne 24. jan. in 28. febr. v Cirknici.

Andr. Babnika iz Spod. Šiške (terjatev 65 gld.) po-
sestvo (1839 gld.) dne 30. jan. in 2. marca v Ljubljani.

Iv. Erkerja iz Šalke Vasi posestvo (1007 gld.) dne
16. jan. in 20. febr. v Kočevju.

Jos. Zupana iz Savice (terjatev 36 gld.) zemljišče
(2789 gld. 80 kr.) dne 11. jan. in 15. febr. v Radovljici.

Jak. Juvana iz Klenika posestva dne 8. jan. in 8. febr.
(ponovitev) v Litiji.

Jan. Travnja iz Vižmarjev (terjatev 52 gld. 7 kr. in
20 gld.) posestvo (4049 gld.) dne 9. jan. in 9. februarja v
Ljubljani.

Rozalije Lenassi iz Hrenovic posestvo (2912 gld.) dne
30. jan. v Senožečah.

Zahvala.

Njega prevzvišenost milostivi gospod knez in biskup
dr. Jakob Missia je blagoizvolil povodom novega leta
mi poslati dve sto goldinarjev za uboge.

Usojam se objavljati ta blagotvorni čin in zajedno v
imé ubožih, kateri bodo prejeli podpore iz darovanega zneska,
plemenitemu dobrotniku izrekati tem potom najtoplejšo za-
hvalo.

V Ljubljani 29. dan decembra 1894.

Župan: Grasselli.

Ob nastopu novega leta

najprisrčnejše čestitke cenj. naroče-
valcem, osobito preč. duhovščini, z
uljudno prošnjo, da mi blagovolijo
ohraniti tudi v bodoče svojo na-
klonjenost.

Franc Breskvar

663 preje L. Šverljuga
knjigovez v Ljubljani.

K novemu letu

vošči vse najboljše vsem svojim ča-
stitim gostom, prijateljem in znancem

660

Fran Ferline z rodbino.

Srečno in veselo

ново leto

vsem svojim prijateljem in
znancem

662 (1-1)

rodbina Pollak.

Vsem prijateljem in znancem želi
srečno novo leto

Ivan Murnik

ces. svetnik.

Preč. duhovščini, prijateljem in
znancem javljam povodom nastopa
novega leta

najprisrčnejše čestitke

o prošnjo, da mi ohranijo tudi v
bodoče naklonjenost svojo.

Ivan Krogar,

pasár v Ljubljani.

Najprisrčnejša voščila

velečastitim gg. naročnikom, prijate-
ljem in znancem ob nastopu novega
leta želi ter prosi nadaljne naklo-
njenosti

Leop. Fratrik

pasár in srebrar

v Ljubljani, Sv. Petra cesta.

Srečno novo leto

želim vsem prečastitim naročni-
kom in znancem ter se priporo-
čam za nadaljno prijaznost.

Josip Šubic,

podobar,

v Gorenji Vasi pri Škofji Loki.

Cenjenim, velespoštovanim go-
stom, prijateljem in znancem

najprisrčnejša voščila *

* * ob novem letu.

Franja in Iv. Hafner

pos. pivarne

Sv. Petra cesta v Ljubljani.

Valentin Urbančič

kovač
v Kurji vasi št. 2, nasproti dolenski mitnici
priporoča se slavnemu občinstvu, prečastiti duhovščini in
gospodarjem za 644 3-3
kovanje konj in kovanje vsakovrstnih vóz
po zelo nizkih cenah. — Za dobro delo se jamči.

Ivan Jax
v LJUBLJANI na Dunajski cesti št. 13
v Tavčarjevi hiši.
Tovarniška zaloga
552 50-12 vsakovrstnih
šivalnih strojev, byciklov,
tryciklov,
veločipedov itd.
Ceniki zastoj in franko.

Tovarna cerkvene oprave.
Premovana 1873, 1881.
Jožef Deiller,
tovarna cerkvene oprave in izdeloval-
nica paramentov,
Dunaj, VII., Zieglergasse 27.
Zastopnik: Franc Brlekner.
Na dogovorjena naročila se izdelujejo vsi
cerkveni paramenti, kakor:
pluviali, dalmatike, velumi, stole,
baldahini, bandera itd. itd., pa tudi
cela mašna obleka v najprilnejši
obliki. 54 26-25
Cerkveni paramenti.

Cerkvena oprava.
Umeteljno vezanje.

Vsem p. n. gg. obiskovalcem moje briv-
nice voščim
srečno novo leto.
V daljno zaupanje, da bodem tudi v pri-
hodnje vsrgetel po želji č. gg. obiskovalcev
se priporoča
Josip Heroeg
brivec
Ljubljana, Stari trg št. 4.
655

Išče se spreten
orgljiarski ali mizararski pomočnik
ki je delal pri orgljarju. Istotako se sprejme vsaj 15 let star
vajenec,
ki je dovršil 4 razrede, v vajo pri Fr. Goršič-u, orgljarju,
v Ljubljani, Razpotne ulice št. 6. 654 3-2

Najboljša, izredno okusna je
župnika Kneipp-a sladna kava
v rudečih štirioglatih
zavitkih s sliko žup-
nika Kneippa.
Oelzova kava
v rudečih okroglatih
zavitkih.
Vsaka posebej po-
rabljena ali pomešana
nameščata popolnem
navadno zrnato kavo.
Dobivata se v vsaki
boljši prodajalnici.
Kjer ni zaloge,
pošlje je izdelovatelj
(Oelz v Bregencu) po
pošti v zavojih po
639 24-3
4½ kilograma za gld 240.

OCHRANNA-ZNÁMKA.

Dobra prodajalka

ed 24 do 40 let stara se sprejme takej v veliko
trafiko in prodajalnice s špecerijskim blagom pri
J. Modic-u v Novi Vasi pri Raketu.
Pogoji se zvedó pri dotičnem. 650 2-2

V najem se daje

lepo, prostorno, več sob obsegajoče
stanovanje.

Za prodajalnice in rokodelstvo prikladno. V kraju z
lepo okolico blizu Kranja. Z zdravim zrakom in iz-
vrstno studenčino, blizu župnijske cerkve. Če bi na-
jemnik želel, ob enem dobi nekaj rodovitnega polja
z vsemi poljskimi shrabami. — Več se izve pri
upravnistvu tega lista. 649 3-3

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Kri čistilne kroglice
so se vselej sijajno osvedočile pri zabasanju
človeškega telesa, skazenem želodcu,
pomankanju slasti do jedij.
Ker to zdravilo izdeluje lekarna sama, velja
škatljica samo 21 kr., jeden zavoj s 6 škatljic-
cami 1 gld. 5 kr.
Dobiva se pri 569 9
Ubaldu pl. Trnkóczy-ju
lekarnarju v Ljubljani.
Pošilja se z obratno pošto.

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, III.

Veliko posestvo,

lepo arondirano, blizu železniške postaje, prodá se iz proste
roke pod ugodnimi pogoji.
Več se izve v Kurji vasi št. 4. 647 3-2

Vizitnice

priporoča
Katol. Tiskarna.

Razpis ponudbinske razprave.

Podpisani c. kr. mestni šolski svet razpisuje pismeno ponudbinsko
razpravo za oddajo
mizarskega in ključaničarskega dela
pri gradnji nove dvorazredne mestne ljudske šole na Ljubljanskem barji na
12. dan meseca januarija 1895. leta
ob 11. uri dopoldne.
Dotični načrti, proračuni mer, pogoji in drugi pripadajoči pripomočki
so razgrnjeni v pisarni mestnega stavbinskega urada za navadnih uradnih
ur vsakemu na vpogled.
V ponudbah, glasečih se na skupno prevzetje dotičnih razpisanih del
in dobav, nastavi ponudnik s številkami in besedo jednotne cene in na njih
podstavi preračunjene skupne zneske ter oddaj te ponudbe zapečatenene ter
opremljene s 5%, vadijem v gotovini ali v vrednostnih papirjih do določe-
nega roka pri podpisnem c. kr. mestnem šolskem svetu.
Na ponudbe, ki bi došle prekasno, in na take, katere bi se ne skla-
dale popolnem z navedenimi določili, se ne bode oziralo.
C. kr. mestni šolski svet v Ljubljani
dné 27. decembra 1894.
Predsednik: Grasselli s. r.

Odvetnik

dr. Fr. Rosina

otvori z dnem 1. januarija 1895

odvetniško pisarno

661 (2-1) **v Ljutomeru.**

Josip Černe,

urar v Ljubljani,
priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu svojo veliko zalogo zlatih,
srebrnih, tula- in raznih
žepnih ur

iz najmenitnejših tvornic, kakor: Longines ad Francillon v Švici, Schaffhausen,
Glashütte i. dr. Dalje koledarske ure z in brez luninih spremenov, du-
najske ure z nihalom, budilnice in vsakovrstne ure za domačo rabo.
Poprave izvršuje točno in po primerai ceni. 500 20-18
Za vojake in dijake znižana cena. 22

Dunajska borza.		
Dné 31. decembra.		
Skupni državni dolg v notah	100 gld. 05 kr.	
Skupni državni dolg v srebru	100 " 05 "	
Avstrijska zlata renta 4%	124 " 25 "	
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	99 " 60 "	
Ogerska zlata renta 4%	124 " 20 "	
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	98 " 45 "	
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	10 " 43 "	
Kreditne delnice, 160 gld.	402 " 50 "	
London vista	123 " 90 "	
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	60 " 80 "	
20 mark	12 " 16 "	
20 frankov (napoleonidor)	9 " 86 1/2 "	
Italijanski bankovci	46 " 30 "	
C. kr. čekini	5 " 86 "	
Dné 29. decembra.		
4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	150 gld. 50 kr.	
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	162 " 75 "	
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	196 " 50 "	
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	98 " " "	
Tisine srečke 4%, 100 gld.	143 " 25 "	
Dunavske vravnave srečke 5%	132 " 40 "	
Dunavsko vranavno posojilo l. 1878	107 " " "	
Posojilo goriskega mesta	111 " 25 "	
4% kranjsko deželno posojilo	67 " " "	
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	98 " 70 "	
Prioritetne obveznice državne železnice	223 " " "	
" " južne železnice 3%	165 " 75 "	
" " južne železnice 5%	130 " 50 "	
" " dolenskih železnice 4%	98 " 50 "	
Kreditne srečke, 100 gld.	202 gld. " kr.	
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	148 " " "	
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	18 " 20 "	
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 " 50 "	
Salmove srečke, 40 gld.	70 " 70 "	
St. Genois srečke, 40 gld.	72 " 50 "	
Waldsteinove srečke, 20 gld.	52 " " "	
Ljubljanske srečke	26 " 50 "	
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	179 " 60 "	
Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v. 3485	" " "	
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	530 " " "	
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	107 " " "	
Dunajskih lokal. železnice delniška družba	89 " " "	
Montanska družba avstr. plan.	103 " 50 "	
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	175 " 50 "	
Papirnih rubljev 100	132 " 50 "	

Nakup in prodaja
vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za agube pri žrebanjih, pri izrebanju
najmanjšega dobitka.
Kulatna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila vseh gospodarskih in finančnih stvarih,
potem o kurnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih
papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visokega
obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnice.